

Lovforslaget indeholder jo fuldt ud betryggende Bestemmelser for, at en senere Overdragelse kan finde Sted.

Disse Ændringer er, som jeg allerede har nævnt, kun lidet indgribende med Hensyn til Lovforslagets Hovedprincipper, som i øvrigt er fastholdt. I Landstingets Udvalg, der har været samlet om Sagen, har et Flertal derfor ogsaa, som det fremgaar af den Erklæring, der er omdelt her i Tinget, vedtaget at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, medens to Mindretal, bestaaende af de samme Partier, som i Folketinget tog Afstand fra Lovforslaget, ogsaa i dette Ting har afgivet en Særbetænkning.

Medens Behandlingen stod paa i det andet høje Ting, er der opnaaet Enighed mellem Ministeren, Telefonselskaberne og Telefonabonntforeningerne om Maksimaltakstbestemmelserne samt om enkelte Indrømmelser til Telefonabonnterne, navnlig i Retning af Indseende med Selskabernes Regnskaber. Denne Overenskomst forudsætter nogle Ændringer i det Udkast til Koncession, som ledsagede Regeringens Forslag, hvilken Forudsætning ogsaa er tiltraadt af den højtærede Minister. Disse Ændringer findes nævnt i den Betænkning, som er afgivet i Folketinget. Jeg skal i Korthed gøre Rede for de Ændringer, som man saaledes er blevet enig om at føje ind i det Koncessionsudkast, som Kommissionen i sin Tid foreslog, og som Ministeren forelagde her i Landstinget i December Maaed. En Del af disse Ændringer er af formel Natur.

Den første Ændring gaar ud paa at rette Datoen „1. Januar 1922“ til: „1. Marts 1922“. Det er en nødvendig Følge af, at den endelige Lov ikke blev vedtaget inden 1. Januar, saaledes at det blev nødvendigt at forlænge Koncessionstiden indtil 1. Marts for i det hele taget at søge tilvejebragt Enighed mellem de interesserede Parter angaaende Sagen. Dette er jo lykkedes; Koncessionen skal altsaa nu træde i Kraft den 1. Marts, og derfor er det nødvendigt at ændre den nævnte Dato.

I Post 2 foreslaas indsat som et nyt Bogstav, f, en Undtagelsesbestemmelse, der er en Konsekvens af, at Smaaselskaberne fortsætter deres selvstændige Telefondrift. I Koncessionsudkastet findes der en Række Poster under a, b, c, d og e, som fastsætter lignende Undtagelsesbestemmelser for de Institutioner, som ikke kommer ind under Telefonloven; den Undtagelsesbestemmelse, jeg her har nævnt, slutter sig til disse. — I Post 4 indsættes en Bestemmelse om, at et af Telefonabonntforeningerne nedsat Udvalg,

som er anerkendt af Ministeren for offentlige Arbejder, lige saa vel som Koncessionshaveren skal have Lejlighed til at erklære sig angaaende eventuelle nye af Ministeren udfærdigede Reglementer for Telefonens Drift. — I Post 5 indsættes en Bestemmelse om, at nye Maksimaltakster skal træde i Kraft samtidig med Koncessionen, og at det af Abonnentforeningerne nedsatte Udvalg lige saa vel som Koncessionshaveren skal kunne opsigte dem til Revision, hvilket jeg allerede har nævnt ved Omtalen af den Ændring, som er indført i selve Lovforslaget. Dernæst foreslaas det, at første Gang Opsigelse af Maksimaltaksterne finder Sted, skal eventuelle nye Takster træde i Kraft senest 4 Maaneder efter Opsigelsens Dato i Stedet for, som det tidligere hed i Koncessionsudkastet: inden 1 Aars Forløb. I Post 5, 3die Stykke, skal endvidere foretages den Ændring, at det Nævn, som her omhandles, et Nævn, der skal afgøre, hvorvidt en Opsigelse af Maksimaltaksterne er berettiget, paa Abonnentudvalgets Vegne skal tiltrædes af et teknisk sagkyndigt Medlem, og at dette Medlem skal være statsautoriseret Revisor. Denne Bestemmelse anser jeg for at være en reel Forbedring, uagtet jeg ikke tvivler om, at det sagkyndige Nævn, som nedsættes ifølge Loven, og som skal paase baade Telefonselskabernes Drift og Regnskaber, vil komme til at staa i et saadant Forhold til Abonnentforeningerne, at disse vil faa en meget let Adgang til at gøre sig nøje bekendt med Telefonselskabernes Regnskaber. Men skønt det er min Opfattelse, at den oprindelig paatænkte Ordning i Virkeligheden kunde have været tilstrækkelig, anser jeg det alligevel for en Forbedring, at det udtrykkelig i Koncessionen bliver fastsat, at Telefonabonnterne gennem det nævnte Udvalg, i hvilket et teknisk kyndigt Medlem har Sæde, kan faa Indseende med disse Forhold, og kan det virke til, at der indenfor Telefonabonnternes Kreds skabes Tryghed og mere rolige Forhold — og jeg vil haabe, at dette maa blive Tilfældet —, er det jo en ganske fortrinlig Bestemmelse.

I samme Post, 4de Stykke, foreslaas den rent formelle Ændring, at sidste Punktum udgaar, idet de der indeholdte Bestemmelser om, at de nuværende Maksimaltakster skal gælde indtil 1. Januar 1923, er blevet overflødige i Henhold til Overenskomsten om, at Maksimaltaksterne skal træde i Kraft samtidig med Koncessionen. Angaaende dette Spørgsmaal vil jeg gerne sige, at naar man nu er kommet overens om, at Maksimaltaksterne skal træde i Kraft samtidig med Koncessionen, og at dette skal ske den